

ELŐSZÓ.

A mikor a tudós csendes laboratóriumában kísérletezve keresi a természet törvényeit, vagy künn a nagy természet óriási műhelyében szemléli, fürkészi az erők munkáit, a leghasznosabb munkát végzi az emberiség javára. A laikus talán fölöslegesnek, szinte kómikusnak látja a vizsgálódásaiba elmerült tudós megerőltetett fáradozását, hogy valami lényegtelennek látszó tünemény okát megtudja. Pedig minden egyes, még oly kicsi okozati összefüggés, úgynevezett természettörvény megismerése egy-egy fontos lépés az emberiség előbbrevitelében.

A fölfedezett természettörvény hamar közkinccsé lesz, kezébe kerül egy másféle tehetséggel és másféle szenvedéllyel megáldott jóltevőknek: a föltalálónak.

Ez a praktikus irányban kifejlett elme, sokszor hatalmas lángelme, a fölfedezett természettörvényt azonnal gyakorlatilag igyekszik értékesíteni. Órák, napok, évek hosszú során töri a fejét, kísérletezik, hogy valami hasznos célra befogja a megismert természettörvényt. És ha sikerül, akkor az emberiség életének nevezetes pontjához jutott: ismét egy kevéssé kényelme-